

32002F0946

L 328/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

5.12.2002

**OKVIRNI SKLEP SVETA
z dne 28. novembra 2002
o krepitvi kazenskega okvirja na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu,
tranzitu in prebivanju**

(2002/946/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 29, člena 31(e) in člena 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Francoske republike ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Eden od ciljev Evropske unije je zagotoviti državljanom visoko raven varnosti v območju svobode, varnosti in pravice z razvojem skupnih ukrepov med državami članicami na področjih sodelovanja policije in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.
- (2) V tem okviru bi bilo treba sprejeti ukrepe za boj proti pomoči pri kaznivem dejanju ilegalne imigracije tako v zvezi z nedovoljenim prečkanjem meje v ožjem pomenu besede kot tudi za namene vzdrževanja mrež za izkoriščanje ljudi.
- (3) V ta namen je bistvenega pomena približati že obstoječe zakonske določbe, zlasti natančne opredelitve teh kršitev in izjem na eni strani, kar je predmet Direktive Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju ⁽³⁾ in na drugi strani minimalnih pravil za kazni, obveznosti pravnih oseb in sodne pristojnosti, kar je predmet tega okvirnega sklepa.
- (4) Prav tako je bistvenega pomena, da se morebitni ukrepi ne omejijo le na fizične osebe, temveč da se določijo tudi ukrepi, ki se nanašajo na obveznost pravnih oseb.

- (5) Ta okvirni sklep dopolnjuje druge instrumente, sprejete z namenom boja proti ilegalni imigraciji, nezakonitemu zaposlovanju, trgovanju z ljudmi in spolnemu izkoriščanju otrok.

- (6) V zvezi z Islandijo in Norveško pomeni ta okvirni sklep razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, o pridružitvi teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvijanju schengenskega pravnega reda ⁽⁴⁾, ki sodijo na območje iz člena 1(E) Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih dogovorih za uporabo tega sporazuma ⁽⁵⁾.

- (7) Združeno kraljestvo se udeležuje tega okvirnega sklepa v skladu s členom 5 Protokola za vključitev schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s členom 8(2) Sklepa Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽⁶⁾.

- (8) Irska se udeležuje tega okvirnega sklepa v skladu s členom 5 Protokola za vključitev schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽⁷⁾ –

⁽¹⁾ UL C 253, 4.9.2000, str. 6.

⁽²⁾ UL C 276, 1.10.2001, str. 244.

⁽³⁾ UL L 328, 5.12.2002, str. 17.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁵⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽⁶⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽⁷⁾ UL L 64, 7.3.2003, str. 20.

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se kršitve, na katera se nanašata člena 1 in 2 Direktive 2002/90/ES, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi, ki lahko vodijo v izročitev.

2. Kjer je potrebno, lahko kazni, ki so določene v odstavku 1, spremljajo naslednji ukrepi:

- zaplomba prevoznih sredstev, uporabljenih za storitev kaznivega dejanja,
- prepoved opravljanja poklicne dejavnosti, neposredno ali preko posrednika, v okviru katere je bilo storjeno kaznivo dejanje,
- izgon iz države.

3. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se kršitve, ki so določene v členu 1(1)(a), in kršitve, ki so določene v členu 2(a) Direktive 2002/90/ES, če so storjene zaradi dobičkonosnega namena, kaznujejo z zapornimi kaznimi, z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj osem let zapor, kadar so storjene v katerih od naslednjih okoliščin:

- kaznivo dejanje je bilo storjeno kot dejavnost hudodelske združbe, kot je opredeljena v Skupnem ukrepu 98/733/PNZ⁽¹⁾,
- kaznivo dejanje je bilo storjeno tako, da je ogrožalo življenje oseb, zoper katere je bilo storjeno.

4. Če je to nujno potrebno zaradi obvarovanja skladnosti nacionalnega sistema kazenskih sankcij, se dejavnosti iz odstavka 3 kaznujejo z zapornimi kaznimi z najvišjo kaznijo najmanj šest let zapor, če sodi ta med najstrožje najvišje zagrožene kazni, ki so predvidene za kazniva dejanja primerljive teže.

Člen 2

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kršitve iz člena 1(1), ki jih v njihovo korist zagreši oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima vodilni položaj znotraj pravne osebe na podlagi:

- pooblastila za zastopanje pravne osebe,
- pooblastila za odločanje v imenu pravne osebe; ali
- pooblastila za izvajanje nadzora znotraj pravne osebe.

2. Poleg primerov, ki jih predvideva odstavek 1, vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da pravna oseba lahko odgovarja, kadar je pomanjkljiv nadzor oziroma kontrola osebe iz odstavka 1 omogočil, da je v korist te pravne osebe njej podrejena oseba izvršila kršitev, ki je določena v členu 1(1).

3. Odgovornost pravnih oseb na podlagi odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali pomagači pri katerem koli kaznivem dejanju iz odstavka 1.

Člen 3

Sankcije za pravne osebe

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 2(1), lahko kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske globe in lahko vključujejo tudi druge sankcije, kot so:

- (a) izvzetje iz upravičenosti do državne pomoči oziroma podpore;
- (b) začasna ali trajna prepoved opravljanja gospodarskih dejavnosti;
- (c) uvedba sodnega nadzora;
- (d) sodni nalog za likvidacijo.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 2(2), lahko kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami ali ukrepi.

Člen 4

Sodna pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi svojo sodno pristojnost v zvezi s kršitvami, ki so določene v členu 1(1) in ki so storjene:

- (a) v celoti ali deloma na njenem ozemlju;
- (b) če je storilec njen državljan; ali
- (c) če so storjene v korist pravne osebe s sedežem na ozemlju te države članice.

2. Vsaka država članica se lahko na podlagi določb člena 5 odloči, da ne bo uporabljala ali da bo samo v posebnih primerih oziroma okoliščinah uporabljala pravilo o sodni pristojnosti, ki je določena v:

- odstavku 1(b),
- odstavku 1(c).

⁽¹⁾ UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

3. Vsaka država članica pisno obvesti Generalni sekretariat Sveta, če se odloči za uporabo odstavka 2, in navede, kadar je to potrebno, posebne okoliščine oziroma pogoje, na katere se nanaša odločitev.

Člen 5

Izročitev in pregon

1. (a) Vsaka država članica, ki v skladu s svojo zakonodajo ne izroča svojih državljanov, sprejme potrebne ukrepe, da vzpostavi svojo sodno pristojnost nad kršitvami, ki so določene v členu 1(1), če takšne kršitve storijo njeni državljani izven njenega ozemlja.
- (b) Vsaka država članica mora v primeru, ko naj bi njen državljan v drugi državi članici storil kršitev, ki je določena v členu 1(1), in te osebe ne izroči tej drugi državi članici samo na podlagi njenega državljanstva, predložiti primer svojim pristojnim organom zaradi pregona, če je to potrebno. Da bi omogočili začetek pregona, se v skladu s postopki, določenimi v členu 6(2) Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957, predloži dokumentacija, podatki in dokazni material, ki se nanašajo na kršitev. Država članica prosilka se obvesti o začetku sodnega pregona in njegovem izidu.

2. Za namene tega člena je treba pojem „državljan“ določene države članice razlagati v skladu z vsako izjavo zadevne države članice, ki jo je ta podala v skladu s členom 6(1)(b) in (c) Evropske konvencije o izročitvi, po potrebi ob upoštevanju sprememb tega pojma z izjavami h Konvenciji glede izročitev med državami članicami Evropske unije ⁽¹⁾.

Člen 6

Mednarodno pravo o beguncih

Ta okvirni sklep se uporablja brez poseganja v zaščito beguncev in iskalcev azila v skladu z mednarodnim pravom o beguncih ali drugimi mednarodnimi listinami, ki se nanašajo na človekove pravice, zlasti brez poseganja v spoštovanje mednarodnih obveznosti, ki so jih države članice sprejele na podlagi členov 31 in 33 Konvencije iz leta 1951 o statusu beguncev, spremenjene z Newyorškim protokolom iz leta 1967.

Člen 7

Obveščanje med državami članicami

1. Če je država članica obveščena o kršitvah iz člena 1(1), ki kršijo zakonodajo o vstopu in prebivanju tujcev druge države članice, slednjo o tem ustrezno obvesti.

2. Vsaka država članica, ki zaprosi, da druga država članica na podlagi kršitve njene lastne zakonodaje o vstopu in prebivanju tujcev uvede pregon kršitve iz člena 1(1), mora v uradnem poročilu ali potrdilu pristojnih organov navesti, katere določbe njene zakonodaje so bile kršene.

Člen 8

Ozemeljska veljavnost

Ta okvirni sklep se uporablja na Gibraltarju.

Člen 9

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z določbami tega okvirnega sklepa, do 5. decembra 2004.
2. Države članice pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji do istega datuma besedila vseh predpisov, s katerimi se v njihovo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki so določene v tem okvirnem sklepu. Na podlagi poročila, ki ga Komisija izdela z uporabo teh podatkov, Svet pred 5. junijem 2005 oceni, v kolikšni meri so države članice izpolnile določbe tega okvirnega sklepa.

Člen 10

Razveljavitev

S 5. decembrom 2004 se razveljavijo določbe člena 27(2) in (3) Schengenske konvencije. Če država članica izvaja ta okvirni sklep na podlagi člena 9(1) pred tem datumom, se navedene določbe za to državo članico prenehajo uporabljati od datuma izvedbe.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati z dnem njegove objave v Uradnem listu.

V Bruslju, 28. novembra 2002

Za Svet

Predsednik

B. HAARDER

⁽¹⁾ UL C 313, 23.10.1996, str. 12.